

32001R0539

L 81/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.3.2001

UREDBA SVETA (ES) št. 539/2001

z dne 15. marca 2001

o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 62(2)(b)(i) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

in ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Po točki (2)(b) člena 62 Pogodbe mora Svet sprejeti predpise o vizumih za načrtovana bivanja, krajša od treh mesecev, in v tem kontekstu je treba določiti seznam tistih tretjih držav, katerih državljani morajo ob prehodu zunanjih meja imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti. Člen 61 uvršča te sezname med spremljajoče ukrepe, ki so neposredno povezani s prostim gibanjem oseb v območju svobode, varnosti in pravice.
- (2) Ta uredba je nadaljevanje Schengenskega pravnega reda v skladu s protokolom, ki ta pravni red vključuje v okvir Evropske unije, v nadaljevanju „Schengenski protokol“. Ne vpliva na obveznosti držav članic, ki izhajajo iz pravnega reda, kot je opredeljen v Prilogi A k Sklepu 1999/435/ES z 20. maja 1999 o opredelitvi schengenskega pravnega reda za določanje pravne podlage za določbe ali sklepe, ki sestavljajo schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji ⁽³⁾.
- (3) Ta uredba pomeni nadaljnji razvoj tistih določb, glede

katerih je bilo po Schengenskem protokolu dovoljeno tesnejše sodelovanje, in spada v področje, navedeno v točki B člena 1 Sklepa 1999/437/ES z 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁴⁾.

- (4) Združeno kraljestvo in Irska v skladu s členom 1 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priloga Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodelujeta pri sprejetju te uredbe. Zaradi tega in brez poseganja v člen 4 omenjenega protokola določbe te uredbe ne veljajo za Irsko niti za Združeno kraljestvo.
- (5) Določitev tistih tretjih držav, katerih državljani morajo imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti, je urejena s premišljeno, na konkretnih primerih utemeljeno presojo različnih meril, povezanih med drugim z ilegalnimi imigracijami, javnim redom in varnostjo ter zunanji odnosi Evropske unije s tretjimi državami, pri čemer se upoštevajo tudi posledice za regionalno povezanost in vzajemnost. Predvideti je treba mehanizem Skupnosti, ki bi omogočil izvajanje tega načela vzajemnosti v primeru, da se ena od tretjih držav iz Priloge II k tej uredbi odloči uvesti obvezni vizum za državljane ene ali več držav članic.
- (6) Glede na to, da so v Sporazumu o evropskem gospodarskem prostoru državljani Islandije, Lihtenštajna in Norveške izvzeti iz vizumske obveznosti, te države niso vključene v seznam Priloge II k tej uredbi.

⁽¹⁾ UL C 177 E, 27.6.2000, str. 66.

⁽²⁾ Mnenje z dne 5. julija 2000 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

- (7) Kar zadeva osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, mora biti odločitev o vizumski obveznosti ali izvzetju iz te obveznosti, ne da bi to posegalo v obveznosti po mednarodnih sporazumih, ki so jih podpisale države članice, zlasti po Evropskem sporazumu o odpravi vizumov za begunce, podpisanem 20. aprila 1959 v Strasbourgu, utemeljena na tretji državi, v kateri te osebe prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente. Vendar pa se države članice, upoštevajoč razlike v nacionalnih predpisih, ki veljajo za osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, lahko odločijo, ali bo za te skupine oseb veljala vizumska obveznost, kadar je tretja država, v kateri te osebe prebivajo in ki je izdala njihove potne dokumente, med tistimi, katerih državljani so iz vizumske obveznosti izvzeti.
- (8) V posebnih primerih, ko so zagotovljena posebna pravila glede vizumov, lahko države članice nekatere skupine oseb izvzamejo iz vizumske obveznosti ali pa jim to obveznost naložijo v skladu z mednarodnim javnim pravom ali ustaljeno prakso.
- (9) Da bi zagotovili preglednost sistema in obveščenost oseb, na katere se to nanaša, se države članice medsebojno obveščajo o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe, obvestijo pa tudi Komisijo. Iz istih razlogov mora biti informacija o tem tudi objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.
- (10) Pogoji glede vstopa na ozemlje držav članic ali izdaje vizumov ne vplivajo na pravila, ki trenutno urejajo priznavanje veljavnosti potnih dokumentov.
- (11) V skladu z načelom sorazmernosti, navedenim v členu 5 Pogodbe, je uzakonitev uredbe, ki navaja tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, ter tistih, katerih državljani so iz te obveznosti izvzeti, potrebno in primerno sredstvo za zagotovitev učinkovitega delovanja skupne ureditve glede vizumov.
- (12) Ta uredba predvideva popolno uskladitev, kar zadeva tretje države, katerih državljani morajo imeti vizume ob prehodu zunanjih meja držav članic, in tiste, katerih državljani so iz te obveznosti izvzeti. Vendar pa bo uporaba izvzetja iz vizumske obveznosti pri državljanih nekaterih tretjih držav, ki so navedene v Prilogi II, začela veljati šele pozneje. Za ta namen bo Svet sprejel odločitev za vsako od teh držav na podlagi poročil Komisije –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Državljeni tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi I, morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum.
2. Brez poseganja v člen 8(2) so državljani tretjih držav s seznamom v Prilogi II izvzeti iz obveznosti, določenih v odstavku 1, za bivanja, ki skupaj ne presegajo treh mesecev.
3. Za državljane novih tretjih držav, ki so bile nekdanji sestavni del držav s seznamom v Prilogah I in II, veljajo določbe odstavka 1 oziroma 2, razen in dokler Svet ne sprejme drugačne odločitve po postopku, določenem v ustrezni določbi Pogodbe.
4. Uvedba obveznega vizuma za državljane držav članic s strani tretje države, navedene v seznamu Priloge II, privede do uporabe naslednjih določb, ne da bi to posegalo v določbe katerega koli morebitnega sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, ki ga je Skupnost sklenila s to tretjo državo:
  - (a) država članica lahko pisno obvesti Komisijo in Svet o dejstvu, da je tretja država uvedla vizumsko obveznost;
  - (b) v primeru takšnega obvestila se obveznost držav članic, da za državljane tretje države uvedejo vizumsko obveznost, začasno uvede 30 dni po obvestilu, razen če pred tem Svet s kvalificirano večino ne odloči drugače;
  - (c) začasno uvedbo vizumske obveznosti objavi Svet v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, preden ta začne veljati;
  - (d) Komisija preuči vsako zahtevo Sveta ali države članice, ki od nje zahteva, naj predloži Svetu predlog o spremembi priloge k tej uredbi, s katero se tretjo državo vključi v Prilogo I in črta iz Priloge II;
  - (e) če tretja država razveljavi svojo odločitev o uvedbi vizumske obveznosti, preden Svet sprejme takšne spremembe priloge k tej uredbi, država članica o tem nemudoma pisno obvesti Komisijo in Sve;
  - (f) takšno obvestilo Svet objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Začasna uvedba vizumske obveznosti za državljane zadevne tretje države se razveljavi 7 dni po dnevu objave.

Člen 2

V tej uredbi pomeni „vizum“ dovoljenje, ki ga izda država članica, ali odločitev te države članice, potrebno za naslednje namene:

- vstop zaradi načrtovanega bivanja v tej državi članici ali v več državah članicah, ki skupaj ne presega treh mesecev,
- vstop zaradi tranzita prek ozemlja te države članice ali več držav članic, razen tranzita na letališču.

Člen 3

Brez vpliva na obveznosti po Evropskem sporazumu o odpravi vizumov za begunce, podpisanem 20. aprila 1959 v Strasbourgu, za begunce s priznanim statusom in osebe brez državljanstva:

- velja vizumska obveznost, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala potne dokumente, ena od tretjih držav, ki so navedene v Prilogi I,
- lahko velja izvzetje iz vizumske obveznosti, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala potne dokumente, ena od tretjih držav, ki so navedene v Prilogi II.

Člen 4

1. Država članica lahko predvidi izjeme, za katere ne velja vizumska obveznost, kot je predvidena s členom 1(1), ali izjeme, za katere ne velja izvzetje iz te obveznosti, kot je predvideno s členom 1(2), za naslednje skupine oseb:

- (a) imetnike diplomatskih potnih listov, službenih potnih listov in drugih uradnih potnih listov;
- (b) civilno letalsko in ladijsko osebje;
- (c) letalsko in spremno osebje na poletih, ki so namenjeni pomoči ali reševanju, ter druge reševalce ob nesrečah ali nezgodah;
- (d) civilno osebje ladij, ki plujejo v mednarodnih vodah;
- (e) imetnike prepustnic, ki jih nekatere medvladne mednarodne organizacije izdajo svojim uslužbencem.

2. Država članica lahko izvzame iz vizumske obveznosti šolarje, ki imajo državljanstvo ene od tretjih držav iz Priloge I in prebivajo v eni od tretjih držav s seznama v Prilogi II ter potujejo v okviru šolske ekskurzije kot člani skupine šolarjev, ki jih spremlja učitelj te šole.

3. Država članica lahko predvidi izjeme od izvzetja iz vizumske obveznosti, določene v členu 1(2), za osebe, ki med svojim bivanjem v tej državi opravljajo plačano delo.

Člen 5

1. V 10 delovnih dneh od začetka veljavnosti te uredbe vsaka država članica obvesti druge države članice in Komisijo o ukrepih, ki jih je sprejela v skladu z drugo alineo člena 3 in členom 4. O vseh nadaljnjih spremembah teh ukrepov pa jih obvesti v petih delovnih dneh.

2. Komisija objavi obvestila o ukrepih iz odstavka 1 kot informacijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 6

Ta uredba ne vpliva na pristojnost držav članic glede priznavanja držav in ozemeljskih enot ter potnih listov, potnih in osebnih dokumentov, ki jih izdajo organi teh držav.

Člen 7

1. Ta uredba nadomesti Uredbo Sveta (ES) št. 574/1999 ⁽¹⁾.

2. Zadnji različici Skupnih konzularnih navodil (SKN) in Skupnega priročnika (SP), kot izhajata iz Sklepa shengenskega izvršnega odbora z dne 28. aprila 1999 (SCH/Com-ex(99) 13), se spremenita, kot sledi:

1. naslov dela I Priloge 1 SKN in dela I Priloge 5 SP se nadomesti z:

„Skupni seznam tretjih držav, za katerih državljanje velja vizumska obveznost po Uredbi (ES) št. 539/2001“;

2. seznam iz dela I Priloge 1 SKN in dela I Priloge 5 SP se nadomesti s seznamom iz Priloge I k tej uredbi;

3. naslov dela II Priloge 1 SKN in dela II Priloge 5 SP se nadomesti z:

„Skupni seznam tretjih držav, katerih državljanje so izvzeti iz vizumske obveznosti po Uredbi (ES) št. 539/2001“;

4. seznam iz dela II Priloge 1 SKN in dela II Priloge 5 SP se nadomesti s seznamom iz Priloge II k tej uredbi;

5. del III Priloge 1 SKN in del III Priloge 5 SP se črtata.

3. Sklepa Schengenskega izvršnega odbora z dne 15. decembra 1997 (SCH/Com-ex(97) 32) in z dne 16. decembra 1998 (SCH/Com-ex(98) 53, rev.2) se razveljavita.

Člen 8

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

2. Za državljanje tiste države v Prilogi II, ki je označena z zvezdico, pa bo datum začetka veljavnosti člena 1(2) naknadno določil Svet, ki bo odločal v skladu s členom 67(3) Pogodbe, na podlagi poročila, navedenega v naslednjem odstavku.

V ta namen Komisija zaprosi državo za podatek o tem, katere obveznosti je pripravljena prevzeti v zvezi z ilegalnimi imigracijami in bivanjem, vključno z repatriacijo ilegalno bivajočih oseb iz te države, ter o tem poroča Svetu. Komisija predloži Svetu prvo poročilo, kateremu priloži morebitna koristna priporočila, najpozneje do 30. junija 2001.

⁽¹⁾ UL L 72, 18.3.1999, str. 2.

Do sprejetja pravnega akta Sveta, s katerim se sprejme zgornjo določitev, velja za državljane te države obveznost iz člena 1(1). Členi od 2 do 6 te uredbe se uporabljajo v celoti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 15. marca 2001

Za Svet

Predsednik

M-I. KLINGVALL

PRILOGA I

Skupni seznam iz člena 1(1)

1. DRŽAVE

Afganistan	Irak
Albanija	Iran
Alžirija	Jamajka
Angola	Jemen
Antigva in Barbuda	Jordanija
Armenija	Južna Afrika
Azerbajdžan	Kambodža
Bahami	Kamerun
Bahrajn	Zelenortske otoki
Bangladeš	Katar
Barbados	Kazahstan
Belize	Kenija
Belorusija	Kirgizistan
Benin	Kiribati
Bocvana	Kitajska
Bosna in Hercegovina	Kolumbija
Burkina Faso	Komori
Burma/Mjanmar	Kongo
Burundi	Kuba
Butan	Kuvajt
Čad	Laos
Demokratska republika Kongo	Lesoto
Dominika	Libanon
Dominikanska republika	Liberija
Džibuti	Libija
Egipt	Madagaskar
Ekvatorialna Gvineja	Malavi
Eritreja	Maldivi
Etiopija	Mali
Fidži	Maroko
Filipini	Marshallovi otoki
Gabon	Mauritius
Gambija	Mavretanija
Gana	Mikronezija
Grenada	Moldavija
Gruzija	Mongolija
Gvajana	Mozambik
Gvineja	Namibija
Gvineja-Bissau	Nauru
Haiti	Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija
Indija	Nepal
Indonezija	Niger

Nigerija	Surinam
Oman	Svazi
Pakistan	Šrilanka
Palau	Tadžikistan
Papua Nova Gvineja	Tajska
Peru	Tanzanija
Ruanda	Togo
Rusija	Tonga
Saint Kitts in Nevis	Trinidad in Tobago
Saint Lucia	Tunizija
Saint Vincent in Grenadine	Turčija
Salomonovi otoki	Turkmenistan
Sao Tomé in Príncipe	Tuvalu
Saudova Arabija	Uganda
Sejšeli	Ukrajina
Senegal	Uzbekistan
Severna Koreja	Vanuatu
Severni Marianski otoki	Vietnam
Sierra Leone	Zahodna Samoa
Sirija	Zambija
Slonokoščena obala	Združeni arabski emirati
Somalija	Zimbabve
Srednjeafriška republika	Zvezna republika Jugoslavija (Srbija in Črna gora)
Sudan	

2. ENTITETE IN OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAVA KOT DRŽAVE

Palestinska oblast

Tajvan

Vzhodni Timor

PRILOGA II

Skupni seznam iz člena 1(2)

1. DRŽAVE

Andora	Madžarska
Argentina	Malezija
Avstralija	Malta
Bolgarija	Mehika
Bolivija	Monako
Brazilija	Nikaragva
Brunej	Nova Zelandija
Ciper	Panama
Češka	Paragvaj
Čile	Poljska
Ekvador	Romunija (*)
Estonija	Salvador
Gvatemala	San Marino
Honduras	Singapur
Hrvaška	Slovaška
Izrael	Slovenija
Japonska	Sveti sedež
Južna Koreja	Švica
Kanada	Urugvaj
Kostarika	Venezuela
Latvija	Združene države Amerike
Litva	

2. POSEBNE UPRAVNE REGIJE LJUDSKE REPUBLIKE KITAJSKE

SAR Hong Kong (1)

SAR Macau (2)

---

(1) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja samo za imetnike potnih listin „Special Administrative Region Hong Kong“.

(2) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja samo za imetnike potnih listin „Regiao Administrativa Especial de Macau“.

(*) Glej člen 8(2).